

Azərbaycan jurnalistləri Vətən müharibəsi zamanı həm müharibəni işıqlandırdılar, yazıları, yaydıqları məlumatlarla döyüşün orduya dəstək oldular, həm də əllərində silah ön cəbhədə döşməyə qarşı vuruşdular. Bir sözlə, jurnalistlərimiz həm informasiya, həm də müharibə cəbhəsində döyüşdülər və hər ikisində də qalib gəldilər. Bizi qalibiyyətə aparanların sırasında 30-a yaxın jurnalistin olmasından da ayrıca qürur hissi keçiririk, "nə yaxşı ki, bu şərəfli yolda bizim də izimiz var" - deyirik.

Qazi jurnalist Aqşin Kərimovun Qarabağda Zəfər yolu...

Aqşin Kərimov: "Müharibəyə getməsəydim, özümdə bir yarımçıqlıq hiss edəcəkdim"

Vətən müharibəsinin hər bir iştirakçısı günümüzün real qəhrəmanlarıdır. Bu qəhrəmanlarla oxucularımız arasında körpü yaratmaq məqsədilə "Bakı-Xəbər" olaraq qazi jurnalistlərlə bağlı layihə təqdim edirik. Layihəmizin növbəti qonağı Oxu.az saytının əməkdaşı, qazi jurnalist Aqşin Kərimovdur.

- Müharibə ovqatından, orada yaşadığının təsiri xilas olmaq asan oldu, yoxsa hələ də o anları içində yaşadırısan?

- Müharibə ovqatı hələ də mənim daxilimdəki hissləri müşayiət edir, indinin özündə də sərhəddə hər hansı insident olanda az qala özümü orada görürəm. Müharibə əhval-ruhiyyəsindən qurtulmaq çətindir və bu, insanın ömrünün sonuna qədər onunla olacaq. Açıqını desəm, hər hissimi ifadə etməyi xoşlamıram, qələbə və anim günlərində necə kədərləndiyimi, sevincdən nə hisslər keçirdiyimi bölüşürəm və öz içimdə saxlayıram.

Bu bəlkə də, mənim hərbiyə olan meyimdən irəli gəlir, hərçənd ki, hərbiçi deyiləm, lakin ordu, əsgər mənim düşüncələrimin hərblə bağlı hissəsində xüsusi yerə malikdir.

- Mediada xəbər yayıldı ki, Aqşin Kərimov da müharibəyə gedib. Bu necə baş verdi?

- Tovuz döyüşlərindən sonra hər keçən gün müharibəyə hazırlaşırıdım. Sentyabrın 28-də qismən səfərbərlik elan olunanda axşam mənə də çağırış vərəqəsi gəldi. Böyük qürur və fəxrlə mən bu çağırışa səs verərək cəbhəyə yollandım. Ailəm narahat olsa da, bu mənə maneə yaratmırdı və mən sanki uşaqlıqdan bəri özümü içərisində gördüyüm müharibəyə yola düşdüm. Hərbi hissəmiz cəbhənin düz göbündə idi, elə ilk günlərdə bizi düşmənin şiddətli artilleriya atəşləri "qarşılıqlı".

- Bir jurnalistin döyüşçüyə çevrilməsi çətin olmadı ki? Döyüş yolun haralardan keçdi?

zi yüksəkliklər bizə təhlükələr yaradırdı. Taborumuzun miniatür batareyası həmin yüksəkliklər və ondan arxada olan qüvvələri minomyotlarla atəşə tutub düşməni geri çəkməyi bacarmışdı.

- Bu gün azad edilən rayonlara, kəndlərə gedər...

lə nə zaman davaya gedirsən" deyərək sual ünvanlayırdı. Vaxtın yetişdiyini hiss edirdim, indi təsəvvür edin, övladım bu sualı mənə verir, müharibəyə çağırılıram və getmirəm. Məncə yuxarıdakı sualınıza burda da cavab taparsınız. Müharibədən sonra bəzi müharibə iştirakçılarının öz haqlarına qovuşa bilməməsi məni narahat etdi. Amma ruhdan düşən biri deyiləm, yenə hansısa döyüş olsa və hərbi xidmətə çağırılsam, canla-başla gedərəm. Çünki mən müharibə veteranıyam və bu ada sadıq qal-

maq üçün bütün çətin sınaqlardan keçməyi qarşına məqsəd qoymalısan.

- Bu gün jurnalist kimi fəaliyyətini davam etdirirsən, həm də siyasi ekspert kimi rəylərin, şərhlərin olur. Zəfər tariximizlə bağlı təbliğat işi səni qane edirmi?

- Hesab edirəm ki, analitika bazarında ermənilərdən qatqat üstünük. Təbliğata gəlincə, mənə, burada işlər intensivləşdirilməlidir. Təbii ki, uğurlar çoxdur, amma bunu qoruyub saxlamaq mütəlxdir.

İradə SARIYEVA

"Yenə hansısa döyüş olsa və hərbi xidmətə çağırılsam, canla-başla gedərəm"

- Bizim bölmələr, əsasən, Talış və Suqovuşan istiqamətində cəmləşmişdi, bəziləri müdafiədə idi, bəziləri isə həmlə üçün əmr gözləyirdi. Bu iki ərazi işğaldan azad edildikdən sonra qüvvələrimiz növbəti hücum əmrinə qədər, demək olar ki, müdafiədə dayanmışdı, lakin bu da elə asan olmadı. Çünki Ermənistan qoşunlarının artilleriya və raket atəşlərini intensivləşdirməsi problemlər yaradırdı.

Hərbi xidmətimi 2012-ci ildə başa vursam da, 8 ildən sonra yenidən hərbiyə getməyim mənə elə də çətin olmadı. Çünki fiziki və psixoloji olaraq özümü hazırlamışdım.

- Elə hadisələr varmı ki, indi də onu yaddan çıxara bilmirsən?

- Oktyabrın 2-dən 20-nə qədər bizim üçün çox çətin oldu. Sonrakı günlərdə düşmənin mövqelərinin geri çəkilməsi təhlükəni bir qədər sovuşdurdu. Təbii ki, yadda qalan hadisələr çoxdur, indi öz cəbhə yoldaşlarımla həmin anları xatırlayıram.

- Ən gərgin döyüşlər hansılar oldu ki, məhz orada düşməne daha ağır zərbələr endirildi?

- Talış və Suqovuşan azad ediləndə, onlar ətrafındakı bə-

kən hansı hisslər keçirirsən?

- Bu torpaqların azad edilməsində cüzi də olsa əməyi keçmiş bir insan hansı hissləri keçirə bilər?! Məncə bu hissləri sözə çevirmək çox çətindir.

- Qələbənin qazanılmasında iştirak etmək özü bir xoşbəxtlikdir. Əgər müharibəyə getməsəydin, özünü necə hiss edərdin, bu döyüşü, qələbəni özündən, özünü isə onlardan kənar təsəvvür edə bilirdinmi?

- Müharibəyə getməsəydim, özümdə bir yarımçıqlıq hiss edəcəkdim. Bu yarımçıqlıq sonra mənəvi yükə çevrilib arxamca düşəcəkdə. Necə ola bilər axı, çağırılırsan və getmir-sən? Öz payıma deyim ki, əqidəm yol vermədiyindən bunu həzm edə bilməzdim.

- Arxada ailən, övladın, əzizlərin vardı, onların narahatlığı, nigarançılığı və duaları vardı... Ağır və şərəfli bir yol idi çıxdığın yol, bu yolda səni təəssüfləndirəcək hansısa bir hadisə oldumu?

- Ailəmi, övladımı daim hazırlamışam ki, mən müharibəyə gedəcəyəm. Hətta qızım mənə tez-tez "ata, ermənilər-